

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Toma Nadejda

judecători

Alerguș Constantin

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Ghincul Ivan XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.02.2017 – 22.12.2017;*
2. *Instanța de apel: 01.03.2018 – 22.03.2018;*
3. *Instanța de recurs: 24.04.2018 – 06.06.2018.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 decembrie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Ghincul Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

S-a aplicat în privința lui Ghincul Ivan Vasile măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care se va menține până la devenirea sentinței definitive.

Termenul executării pedepsei închisorii lui Ghincul Ivan Vasile, calculându-se din data reținerii acestuia, cu includerea termenului deținerii în arest de la 03 octombrie 2016 până la 06 octombrie 2016, inclusiv.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Frunză Natalia a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea din contul inculpatului Ghincul Ivan în folosul Nataliei Frunză prejudiciul material în mărime de 40525 (patruzeci mii cinci sute douăzeci și cinci) lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 (una sută mii) lei.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a respins cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Ghincul Ivan a cheltuielilor legate de efectuarea expertizei medico-legale în mărime de 751 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la 03.10.2016 aproximativ la ora 13:40, Ghincul Ivan conducea automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, deplasându-se pe bd. Mircea cel Bătrîn din direcția str. Ginta Latină spre str. Petru Zadnipru din mun. Chișinău. În timpul deplasării în preajma imobilului cu nr. 8 din bd. Mircea cel Bătrîn, mun. Chișinău, conducătorul auto Ghincul Ivan nu a manifestat prudența sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, prin ce a ignorat din imprudență cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009, și anume pct. 45.1), pct. 11 lit. f), nu a manifestat dexteritate în conducere, nu a ținut cont de faptul că urmează să se deplaseze peste o trecere nederijată de pietoni, unde apriori are obligația de a ceda trecerea pietonilor, indiferent de direcția și viteza de deplasare a acestora și fără a se asigura, a continuat deplasarea, nu a observat pietonul Sergiu Frunză, care s-a angajat în traversarea carosabilului nemijlocit pe trecerea de pietoni de la dreapta spre stânga relativ deplasării unității de transport, nu a ținut cont de faptul că pe benzile I și II în fața sa erau deja staționate unități de transport care cedau trecerea pietonilor, nu a staționat unitatea de transport pentru a ceda trecerea pietonului Sergiu Frunză, tamponându-l, în timp ce acesta se afla în mișcare pe banda nr. III a carosabilului, cauzându-i diverse vătămări corporale.

La data de 19.10.2016 orele 10:30, Sergiu Frunză a decedat. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.189D/2191 din 05.12.2016, la examinarea medico-legală a cadavrului Sergiu Frunză, s-au depistat vătămări corporale grave, iar între aceste vătămări corporale și deces există legătură cauzală.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu indicii de calificare: *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de cheltuielile judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să se dispună încasarea din contul inculpatului Ghincul Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea acțiunilor procesuale în mărime de 751 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Ghincul Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, acuzarea critică hotărârea primei instanțe doar în partea ce ține de respingerea cerinței de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 751 lei și sub acest aspect, verificând legalitatea sentinței, instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond este întemeiată.

În acest sens a notificat că, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Or, potrivit art. 100 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 6 par. 2 CEDO, sarcina probațiunii e pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a reținut că, normele procedurale penale, invocate de procuror (art. 227-229 Cod de procedură penală) nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de efectuarea acțiunilor procesuale, or, statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe pentru a demonstra vinovăția unei persoane.

Astfel, de către instanța de apel s-a constatat faptul, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, formate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 02 aprilie 2018, este atacată, la 06 aprilie 2018, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând aceleași motive ca și în cererea de apel (pct.3 din prezenta decizie), considerând că soluția instanței de apel contravine normelor procesual penale în vigoare.

Totodată, atrage atenția instanței că, prin Legea nr.316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), alin. (2) al art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat, prin ce se atestă intenția legislatorului, fiind aceea de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că sunt nefondate alegațiile acuzatorului de stat privind menținerea de către instanța de apel a hotărârii primei instanțe în ce privește respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414

alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a notifica prevederile art. 227 Cod de procedură penală, potrivit cărora: alin. (1) cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Alin. (2) cheltuielile judiciare cuprind sumele: pct. 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; pct. 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; pct. 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; pct. 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; pct. 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Alin. (3) cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Astfel, norma citată supra prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile suportate la efectuarea expertizei medico-legală nr.189D/2191 din 05.12.2016, or, potrivit art.143 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții, gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale.

Prin urmare, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și strict necesare, în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentar suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecării cauzei.

Drept urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, potrivit art. 227 alin.(1), (3) și art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Cu referire la alegația procurorului, precum că prin abrogarea alin. (2) al art.143 Cod de procedură penală (Legea nr.316 din 22.12.2017, publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018) se atestă intenția legislatorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului, Colegiul penal consideră că nu este întemeiată, or, instanței de apel și-a motivat soluția pe prevederile legale în vigoare.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Ghincul Ivan** XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **05 iulie 2018.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Boico Victor